

Arrest

nr. 52 361 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 augustus 2010 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 17 augustus 2010 beslist de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (B.A.) (...)
en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 06/08/2010 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 27 november 2007 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 9 januari 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 31 maart 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 juli 2008 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 17 december 2008 een tweede asielaanvraag indiende en zijn dossier op 9 januari 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 juni 2009 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 6 oktober 2009 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 6 augustus 2010 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij een oproep als getuige naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene een dergelijke oproep als getuige reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn tweede asielaanvraag, dat de tweede asielaanvraag van de betrokkene desondanks negatief werd afgesloten, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 29 juni 2009 stelde dat '... opgeroepen als getuige... oproepingsbrief... als verdachte... Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat dergelijke documenten in de Russische Federatie eenvoudig op aanvraag te verkrijgen zijn, zodat de waarde van deze documenten nog verder in het gedrang komt.', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat een broer van hem is verdwenen, dat dit loutere en gemakkelijke verklaringen zijn van de betrokkene, dat ze geen betrekking hebben op hem persoonlijk. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat mensen van Khadirov hem zijn komen zoeken waarbij opgemerkt moet worden dat deze verklaringen betrekking hebben op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat de betrokkene deze verklaringen reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn tweede asielaanvraag, dat de tweede asielaanvraag van de betrokkene desondanks definitief negatief werd afgesloten. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat hij aanvoert dat het nieuw document dat hij aanbracht een oproep als getuige betreft. Dit document is wel degelijk een nieuw element zoals voorgeschreven door de vreemdelingenwet. Door bovendien te stellen dat dit document een gesolliciteerd karakter vertoont, heeft de verwerende partij dit document reeds geanalyseerd en in overweging genomen, waardoor zij geen toepassing meer kon maken van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Er had met andere woorden een beslissing dienen genomen te worden op basis van artikel 52 van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar een recente oproep als getuige. Dit document werd verzoeker per post opgestuurd. Verzoeker ontving dit document slechts nadat de tweede asielaanvraag reeds werd afgesloten. De dienst Vreemdelingenzaken heeft geweigerd dit document in overweging te nemen omdat het document een gesolliciteerd karakter heeft en geen ander licht werpt op de vorige beslissingen. Zodoende heeft de dienst Vreemdelingenzaken zich er niet toe beperkt het nieuw karakter van het neergelegde document te beoordelen, doch integendeel de waarde van het nieuwe document in het licht van de vorige genomen beslissingen beoordeeld. Aldus heeft de dienst Vreemdelingenzaken het nieuwe document wel degelijk in overweging genomen en kon er bijgevolg geen toepassing meer worden gemaakt van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is wat de voorgelegde oproep als getuige betreft, niet wettig met redenen omkleed.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Aangezien blijkt dat de formele motiveringsplicht niet werd aangenomen dat verzoeker doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht. Dit onderdeel van het middel wordt dan ook vanuit dit standpunt besproken.

Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de Vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de Commissaris-generaal (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet

aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de Commissaris-generaal.

Het behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de Commissaris-generaal om in eerste aanleg de asielaanvragen te behandelen en om deze eventueel om motieven opgesomd in artikel 52, na een onderzoek van het dossier in zijn geheel, af te wijzen.

De bestreden beslissing stelt aangaande het document betreffende de oproeping als getuige het volgende: "Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij een oproep als getuige naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene een dergelijke oproep als getuige reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn tweede asielaanvraag, dat de tweede asielaanvraag van de betrokkene desondanks negatief werd afgesloten, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 29 juni 2009 stelde dat '... opgeroepen als getuige....oproepingsbrief... als verdachte...Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat dergelijke documenten in de Russische Federatie eenvoudig op aanvraag te verkrijgen zijn, zodat de waarde van deze documenten nog verder in het gedrang komt.', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt."

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat "dit document verzoeker per post (werd) opgestuurd. Verzoeker ontving dit document slechts nadat de tweede asielaanvraag reeds werd afgesloten". Verzoeker laat echter na zelfs maar een begin van bewijs van deze bewering bij te brengen, zodat het motief van de bestreden beslissing, "dat de betrokkene een dergelijke oproep als getuige reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn tweede asielaanvraag", blijft staan.

Los van het voorgaande blijkt uit de theoretische uiteenzetting in verband met artikel 51/8 van de vreemdelingenwet zoals hierboven weergegeven, dat de dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk in het kader van dit artikel kan beslissen dat een bijgebracht document een gesolliciteerd karakter vertoont. De dienst Vreemdelingenzaken mag immers nagaan of de als nieuw aangebrachte elementen relevant zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De stelling van verzoeker als zou zijn aanvraag moeten beoordeeld worden op grond van artikel 52 in plaats van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet klopt derhalve niet. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC